

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Шумен, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагъзьян

Членове: Теодора Енч. Димитрова
Теодора Р. Йорданова-Момова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стойчева
като разгледа докладваното от Теодора Р. Йорданова-Момова Въззивно гражданско дело № 20243600500010 по описа за 2024 година

Производство по чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на постъпила въззивна жалба от Държавата, представлявана от Министъра на земеделието и храните – К.М.В. чрез пълномощника – юрисконсулт С.Ч. срещу решение № 848/06.11.2023 г. по гр.д. № 1116/2023 г. по описа на Районен съд – Шумен, с което предявените срещу нея установителни искове с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК са уважени. Жалбоподателят излага, че постановеното решение се явявало неправилно, като постановено в противоречие с доказателствата по делото и направени неверни изводи. Излага подробни съображения. Моли въззивния съд да отмени изцяло първоинстанционното решение и постанови друго, с което да отхвърли предявените искове като му бъдат присъдени направените разноски в двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК, въззиваемата страна – ППК „Зора“ с. Царев брод, представлявана от К.Г.К. чрез пълномощник, е депозирала отговор на въззивната жалба, в който счита същата за неоснователна. Моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено и му бъдат присъдени извършените във въззивното производство разноски.

Жалбата е подадена в срок, от надлежно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Въззивният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, становищата на

насрещните страни и всички събрани по делото доказателства, прие за установено следното:

Гр.д. № 1116/2023 г. по описа на Районен съд – Шумен е образувано след изпращането му по подсъдност на гр.д. № 562/2022 г. по описа на Окръжен съд – Шумен и въз основа на искова молба, депозирана от ППК „Зора“ с. Царев брод срещу Държавата, представлявана от Министъра на земеделието и храните, с искания да бъде признато за установено, че кооперацията е собственик въз основа на придобивна давност на пет недвижими имота, описани подробно, находящи се в с. Царев брод, обл. Шумен, за отмяна на издадените актове за държавна собственост върху тези имоти, както и за присъждане на направените по делото разноски. Твърденията в исковата молба са, че ищецът придобил през 1994 г. от организация по § 12 от ПЗР на ЗСПЗЗ сгради, машини и съоръжения, находящи се в бивш стопански двор в с. Царев брод. Придобитите сгради се намирали върху общо 26 недвижими имота, съставляващи бившия стопански двор, като по-голямата част от обособените поземлени имоти били незастроени. От 1994 г. до предявяване на исковата молба кооперацията владяла тези недвижими имоти явно, необезпокоявано и непрекъснато, като в течение на годините извършила и множество подобрения – преасфалтиране на част от тях, обособяване на асфалтови площадки, озеленяване. Освен това, ищцовата страна оградила имотите с обща плътна ограда, изградила 2 броя КПП, оборудвани с камери, като достъпът на външни лица бил препятстван и имотите били охранявани от служители на същата. Поради това, счита, че в полза на кооперацията е изтекла предвидената в закона 10-годишна давност, позовавайки се на отменения от Конституционния съд мораториум за придобиване по давност на държавни имоти. Ищецът предприел действия за снабдяване с констативни нотариални актове, удостоверяващи правото му на собственост върху всички 26 имота, но установил, че за всички тях били съставени актове за частна държавна собственост, като това било извършено на 22.08.2022 година.

В срока за отговор, ответната страна, чрез пълномощника си – юрисконсулт, подал отговор на исковата молба, с който оспорил предявените искове като неоснователни. Изложил е, че процесните имоти са собственост на държавата на основание чл. 45, ал. 10 от ППЗСПЗЗ, като за тях са съставени актове за частна държавна собственост. Държавата придобила собствеността върху тях по силата на закона и не е губила същата, като оспорва твърдението, че същите са владяни от ищцовата кооперация в 10-годишен срок. Позовава се на извършена проверка от комисия, назначена от директора на ОДЗ – Шумен на 04.05.2022 г., в хода на която се установило, че стопанският двор не се охранява, намиращите се в него имоти са свободни, негодни за земеделско ползване и няма видими признаци да се владеят. Поради това, счита, че в случая не са налице признаците на владението, обуславящо придобиване на право на собственост въз основа на изтекла придобивна давност.

Първоинстанционният съд е приел, че е сезиран с пет обективно съединени иска с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК и с искания по чл. 537, ал. 2 от ГПК, като с решението си ги е уважил. Приел е, че ищцовата кооперация придобила процесните пет недвижими имота на оригинално основание – изтекла придобивна давност чрез осъществявано владение в продължение на повече от десет години, отчитайки периодите,

през които по силата на мораториума, предвиден в нормата на §1 от ДР на ЗС, такава не е текла. Поради това, счел, че установителните искиове за собственост са изцяло основателни, а като последица от това, на основание чл. 537, ал. 2 от ГПК отменил издадените актове за държавна собственост върху тези недвижими имоти.

След извършена проверка по чл. 269 от ГПК, въззивният съд намери, че атакуваното решение е валидно и допустимо в частта му, с която съдът се е произнесъл по предявените установителни искиове за собственост.

По същество:

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното: видно от приложените актове за частна държавна собственост №№ 3351, 3352, 3353, 3354 и 3355, всички съставени от Областния управител на област Шумен на 19.08.2022 г., вписани в Служба по вписванията гр. Шумен, както следва: № 115, том 1.../22.08.2022 г.; № 109, том 1.....2022 г.; № ....22.08.2022 г.; № ..../22.08.2022 г. и № ..../22.08.2022 г. е, че на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 2, ал. 3 от Закона за държавната собственост, вр. чл. 45, ал. 10 от ППЗСПЗЗ следните недвижими имоти били признати за частна държавна собственост: поземлен имот с идентификатор 78104.501.707, с площ 1111 кв.м, с начин на трайно ползване – „за стопански двор“, местонахождение – ПИ 78104.501.707 по плана на с. Царев брод, обл. Шумен; поземлен имот с идентификатор 78104.501.720, с площ 1383 кв.м, с начин на трайно ползване – „за стопански двор“, местонахождение – ПИ 78104.501.707 по плана на с. Царев брод, обл. Шумен; поземлен имот с идентификатор 78104.501.722, с площ 3087 кв.м, с начин на трайно ползване – „за стопански двор“, местонахождение – ПИ 78104.501.722 по плана на с. Царев брод, обл. Шумен; поземлен имот с идентификатор 78104.501.726, с площ 4128 кв.м, с начин на трайно ползване – „за стопански двор“, местонахождение – ПИ 78104.501.726 по плана на с. Царев брод, обл. Шумен и поземлен имот с идентификатор 78104.501.729, с площ 1 476 кв.м, с начин на трайно ползване – „за стопански двор“, местонахождение – ПИ 78104.501.729 по плана на с. Царев брод, обл. Шумен. По делото са представени 4 бр. фактури, съставени в периода 18.11.1994 г. – 01.10.1995 г., както и описи, от които се установява, че ППК „Зора“ с. Царев брод, закупила от ЗК „Съединение“ /в ликвидация/ с. Царев брод, сгради, машини и животни. Съдът констатира от нотариален акт № .....2005 г. на нотариус рег. № 019 на НК и нотариален акт № .....2007 г. на нотариус рег. № 019 на НК, че ищцовата кооперация била призната за собственик по давностно владение на недвижими имоти, представляващи сгради с различна площ и предназначение, построени върху дворно място в квартал 23, в квартал 23 “А“, в квартал 23 “Б“, в квартал 23 “В“, в квартал 23 “Г“, в квартал 5 “Г“, в квартал 5 “Д“, в квартал 5 “Е“, в квартал 5 “Ж“ по плана на стопански двор в с. Царев брод, общ. Шумен, обл. Шумен, както и в квартал 38 по плана на кв. ..., гр. Шумен.

Видно от служебна бележка, изд. от Община Шумен, както и молба-декларация от ППК „Зора“ с. Царев брод подадена чрез Кмета на Община Шумен до нотариус рег. № 024 на НК, е че в същите е отразено, че за имотите, за които кооперацията поискала да бъде призната за собственик по давностно владение, са налице съставени актове за държавна

собственост.

По делото е представена заповед № РД-12-01-174-2/28.04.2022 г. на директора на Областна дирекция „земеделие“ гр. Шумен, с която била назначена комисия със задача да извърши оглед на място на поземлени имоти, подробно описани, между които и процесните,, представляващи прилежащи и свободни площи по парцеларните планове на „голям стопански двор“ и стопански двор „Овчарници“ с. Царев брод, обл. Шумен и да установи дали имотите са свободни и годни за земеделско ползване. Съдът констатира от протокол от 04.05.2022 г., съставен от тази комисия, че при изпълнение на поставената задача било констатирано, че обсъжданите по делото недвижими имоти са свободни и негодни за земеделско ползване.

От приложените трудови договори, сключвани от ППК „Зора“ с. Царев брод през периода 1995 г. – 2022 г. се установява, че различни лица изпълнявали при работодателя длъжността „охранител/пазач“, вкл. нощна, въоръжена охрана, с място на работа „стопански двор“.

Видно от писмо изх. № РД-12-01-311-2/09.10.2023 г. на ОД „Земеделие“ гр. Шумен е, че през периода от 1994 г. до датата на изготвянето му единствената проверка, която е извършена в стопанския двор в с. Царев брод, обл. Шумен е обсъдената по-горе.

Съгласно заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза, имот с кадастрален № 78104.501.707, с площ 1111 кв.м съответства на имот в кв. 23а, парцел XVIII по парцеларен план на стопански двор с. Царев брод, одобрен със Заповед № РД 25 648/14.07.1995 г., като имотът се намира в западната част на стопанския двор и се използва за съхранение на сено и няма асфалтово покритие. Имот с кадастрален № 78104.501.720, с площ 1 383 кв.м съответства на имот в кв. 23г, парцел VII по парцеларен план на стопански двор с. Царев брод, одобрен със Заповед РД 25 648/14.07.1995 г., като имотът е с асфалтово покритие, изградено през 60-70-те години на миналия век и се използва като асфалтова площадка – открита складова площ, на която при огледа се съхранява прикачен инвентар, стопански инвентар, резервни части, както и техника, с отпаднала необходимост, а около 1/6 от имота е залесен. Имот с кадастрален № 78104.501.722, с площ 3 087 кв.м съответства на имот в кв. 23г, парцел IX по парцеларен план на стопански двор с. Царев брод, одобрен със Заповед № РД 25 648/14.07.1995 г., като имотът е изцяло с асфалтово покритие, изградено през 60-70-те години на миналия век, използва се като асфалтова площадка – открита складова площ и при огледа се установило съхранение на селскостопанска техника – трактори, комбайн и инвентар. Имот с кадастрален № 78104.501.726, с площ 4 128 кв.м съответства на имот в кв. 23, парцел II по парцеларен план на стопански двор с. Царев брод, одобрен със Заповед № РД 25 648/14.07.1995 г. с идентично с описанието на имот с идентификатор 78104.501.722, в който се съхранявала както селскостопанска техника и инвентар, така и селскостопански инвентар с отпаднала необходимост. Имот с кадастрален № 78104.501.729, с площ 1 476 кв.м съответства на имот в кв. 23, парцел V по парцеларен план на стопански двор е. Царев брод, одобрен със Заповед № РД 25 648/14.07.1995 г., като имотът бил без асфалтово покритие, залесен, ограден и в добро състояние, а около целия

имот имало асфалтово покритие, като били обособени пътища, тъй като срещу южната му граница имало действащи колонки за гориво.

Вещото лице сочи, че на входа на селскостопанския двор на ППК „Зора“ в с. Царев брод има изграден КПП, като състоянието му е добро и към момента на огледа се използва по предназначение. Не може да се даде заключение за датата на изграждането му. Има и изградена ограда на двора, като част от нея е масивна – изградена през 2005/2006 г., а оградата на метални стълбчета е налична през 1995 г., като е в добро състояние.

Разпитаните пред първоинстанционния съд по искане на ищеца свидетели Й.А. С.А. и Й.Р. излагат, че през 1994 г. кооперацията придобила правото на собственост върху сградите, находящи се в стопанския двор на с. Царев брод, който преди това принадлежал на ТКЗС. ППК „Зора“ извършвала различни дейности в областта на животновъдството и земеделието, като всички имоти в двора били ползвани по предназначение, считано от 1995 година и понастоящем. Дворът бил ограден, но през годините ишецът изградил масивна ограда, КПП на входа, като мястото било постоянно охранявано, вкл. нощем, чрез пазачи и монтирани камери. Част от претендираните имоти представлявали асфалтови площадки, които били ползвани за съхранение на селскостопанска техника на кооперацията. Имотите, които били залесени били постоянно поддържани. Свид. А. сочи, че работи като пазач в кооперацията, с място на работа – портала. Описва посещението в стопанския двор на членовете на комисията, назначена от ОД „Земеделие“ – Шумен през м. май 2022 г., като излага, че посетителите влезли без да се съобразят с него, тъй като се намирал на около 20 метра от входа. За това свидетелят сигнализирал веднага председателя на кооперацията.

По искане на ответника по делото са разпитани свидетелите С.А. С.С и Б.Б. – членове на комисията, извършила проверка на процесните имоти през пролетта на 2022 година. Описват, че при пристигането никой не ги спрял, като констатирали, че имотите са свободни и неподдържани. Част от тях били асфалтирани, но не от кооперацията. Свид. А. излага, че по закон проверяват два пъти годишно имотите, представляващи държавна собственост. Свид. С. сочи, че в качеството си на кмет на населеното място изготвил докладна записка до министъра на земеделието, като процесната проверка била извършена именно въз основа на нея. Описва, че стопанският двор се охранява от кооперацията и гражданите нямат свободен достъп, вкл. и той.

Въз основа на така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

С постановеното решение, първоинстанционният съд на основание чл. 537, ал. 2 от ГПК е отменил актове за държавна собственост, вписани под № 115, том 1.... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.707; № .....2022 г., издаден за имот 78104.501.720; № .....2022 г., издаден за имот 78104.501.722; № .... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.726 и № .... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.729 - всички на Служба по вписванията – Шумен. Актовете за държавна собственост са официални свидетелстващи документи, които само установяват правото на собственост на държавата и се ползват с материална доказателствена сила за отбелязванията в тях, но само до оборване на фактите, за които се отнасят тези отбелязвания. Актовете имат само

констатиращо, а не конститутивно действие, като от тях не възникват права. Самостоятелен иск за отмяна на тези актове няма уреден в закона. С установяване със сила на пресъдено нещо, че друг субект е собственик на недвижим имот, за който е съставен АДС, отпадат правата на държавата и актът губи материалната си доказателствена сила и легитимиращото си действие. За тези актове законодателят не е предвидил ред, аналогичен на този по чл. 537, ал. 2 от ГПК, отнасящ се само за охранителните актове, издадени в едностранно охранително производство по реда на ГПК. В тази насока, трайна е съдебната практика, която приема, че актовете за държавна собственост не подлежат на отмяна /определение № 160/30.09.2020 г. по ч.гр.д. № 2488/2020 г. I г.о. на ВКС/. Поради това, ищцовата страна не е разполагала с правен интерес от предявяване на искане за отмяна на процесните актове за държавна собственост по реда на чл. 537, ал. 2 от ГПК, а произнасянето на съда по тази претенция е недопустимо. Ето защо, решение № 848/06.11.2023 г. по гр.д. № 1116/2023 г. по описа на Районен съд – Шумен, в частта му, с която са отменени цитираните по-горе актове за държавна собственост следва да бъде обезсилено.

Обстоятелството, че ищцовата страна се домогва да докаже правото на собственост върху имоти, за които са съставени актове за частна държавна собственост, обосновава наличието на правен интерес по смисъла на чл. 124, ал. 1 от ГПК от съдебно установяване на правото на собственост върху недвижимите имоти, поради което депозираните установителни искове се явяват допустими.

Установява се по делото, че процесните пет недвижими имота, понастоящем поземлени имоти съответстват на имоти по парцеларния план на стопански двор в с. Царев брод, обл. Шумен, като трайното предназначение на територията понастоящем е урбанизирана. Според нормата на чл. 45, ал. 10 от ППЗСПЗЗ, земи, върху които са разположени обекти на организациите по § 12 и 29 от ПЗР на ЗСПЗЗ, както и незаети със сгради и съоръжения или прилежащи площи към тях, но негодни за земеделско ползване и неподлежащи на възстановяване, и земеделските земи в бившите стопански дворове на организациите по § 12, намиращи се извън урбанизираните територии, останали след възстановяване правата на собствениците, са държавна собственост и се актуват от областния управител. Безспорно е по делото, че обсъжданите недвижими имоти попадат в приложното поле на цитираната разпоредба, тъй като в резултат на изграждане на стопанския двор земята е загубила качеството си земеделска и не е годна за земеделско ползване, тоест – налице е извършване на мероприятие по смисъла на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, което не позволява възстановяване на собствеността. Поради това, за държавата възниква право на собственост по силата на закона.

За да обоснове правото си на собственост върху процесните недвижими имоти, ищецът се позовава на изтекла в негова полза придобивна давност. Именно по отношение наличието на това оригинално основание за придобиване на право на собственост е основният спор в настоящия случай.

По силата на забраната, въведена с разпоредбата на чл. 86 от ЗС /ред. 1990 г./, не може да се придобива по давност вещ, която е държавна или общинска собственост. С изменението на цитираната норма с ДВ бр. 33/1996 г. става възможно придобиване по давност на вещи, представляващи държавна собственост, с изключение на тези, които са

публична държавна собственост. За имотите, които са държавна собственост, давност не е могла да тече до 01.06.1996 г. по силата на чл. 86 от ЗС. Давностният срок за придобиване на имоти – частна държавна собственост спира да тече с влизане в сила на разпоредбата на §1 от Закона за допълнение на ЗС /ДВ бр. 46/2006 г./. Този мораториум върху придобиване по давност на недвижими имоти – частна държавна собственост е удължаван през годините, като с решение № 3/24.02.2022 г. по конституционно дело № 16/2021 г. на Конституционния съд на Република България, обн. ДВ бр. 18/04.03.2022 г., в сила от 08.03.2022 г., са обявени за противоконституционни нормите на §1, ал. 1 от ЗДЗС и §2 от ЗР на ЗИЗС. В решението, влязло в сила на 08.03.2022 г., изрично е посочено, че с обявяване на разпоредбата на §1, ал. 1 от ЗДЗС за противоконституционна, не се засяга нейния досегашен ефект, като последиците от преустановяване на мораториума ще настъпят от влизане на решението на КС в сила. От изложеното следва извода, че според цитираните в хронология разпоредби на ЗС и решение на КС, забраната за придобиване на имоти – частна държавна собственост, е действала до 31.05.1996 г., вкл. и през периода от 01.06.2006 г. до 07.03.2022 г., включително.

Придобивната давност, като способ за придобиване на право на собственост включва два елемента – фактическо упражняване на това право (владение) и изтичане на определен период от време.

Според разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗС, правото на собственост по давност върху недвижим имот се придобива с непрекъснато владение в продължение на десет години. В случая, ищцовата страна се позовава на недобросъвестно владение с начало през 1994 г., което продължава и понастоящем. Съдът намира, че елементът изтичане на определен срок от време е налице, тъй като давността в полза на ППК „Зора“ с. Царев брод е текла в периода от 01.06.1996 г. до 31.05.2006 г., вкл., съобразно цитираните по-горе последователни законодателни промени. С влизане в сила на решението на Конституционния съд, по силата на което разпоредбата, предвиждаща мораториум върху придобиване по давност на недвижими имоти – частна държавна собственост – 08.03.2022 г. и с изтичането на този един ден, предвиденият в закона десетгодишен срок в полза на ППК „Зора“ е изтекъл. В процесния случай, претендираното давностно владение е продължило и след 09.03.2022 г. до предявяване на исковата молба, като не е прекъсвано дори с проверката на ОДЗ на 04.05.2022 година.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 68 от ЗС, владението представлява упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи лично или чрез друго като своя. За да има законно владение е необходимо у владелеца да има намерение да държи вещта като своя, а така също това намерение да се е изразило в упражняване на фактическата власт на лицето (лично или чрез друго) върху вещта. Владението трябва да бъде постоянно (фактическата власт изразява воля трайно да се държи вещта), да е непрекъснато (да не е било прекъсвано за повече от шест месеца – чл. 81 от ЗС), да е несъмнено, да е спокойно и явно.

Обективният признак на владението е упражняването на фактическа власт върху

вещта. Необходимо е фактичката власт да е установена трайно, по начин, който позволява на владелеца да извършва желаните от него действия върху вещта. Тези действия, в своята съвкупност, съответстват на съдържанието на едно вещно право (в случая – на правото на собственост). Вторият признак на владението е намерението да се държи вещта като своя, тоест да се държи от владелеца, като че ли той е собственик. В тази насока, законодателят е предвидил презумпцията по чл. 69 от ЗС – предполага се, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго.

В случая, чрез събраните гласни и писмени доказателства, както и чрез заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза се установи, че от момента на придобиването от страна на ППК „Зора“ на изградените в стопанския двор в с. Царев брод сгради – 1994 г. и понастоящем, същата ползва по предназначение и процесните недвижими имоти. При такава хипотеза – правото на собственост на държавата върху земи, върху които са разположени обекти на организациите по § 12 и 29 от ПЗР на ЗСПЗЗ, както и незаети със сгради и съоръжения или прилежащи площи към тях, но негодни за земеделско ползване и неподлежащи на възстановяване, за да се промени държането във владение като предпоставка за придобиване по давност на чужд имот, държателят трябва да демонстрира промяна в намерението за своене на имота, която да е открито демонстрирана спрямо собственика, за да обезпечи възможността на последния да предприеме действия за защита на правото си. Безспорно, че не е достатъчно владелецът да демонстрира пред трети лица собственическо намерение, ако за тях собственикът не може да узнае. Но, осъществяването на постоянно присъствие в имота, извършване на явни действия по стопанисването му, извършване на действия по опазване на имота, по поддържането му в добро състояние, ремонтни дейности, съставляват именно такава демонстрация. В случая, чрез главно, пълно и пряко доказване, ищцовата кооперация установи, че не само ползва по предназначение поземлените имоти, намиращи се в бившия стопански двор, но и осъществява ремонтни дейности, поддържа го в добро състояние. Най-същественото действие, насочено към своене на имотите и демонстрация спрямо държавата за това, е организираната постоянна охрана на имотите още през 1995 г., включваща денонощна жива охрана и монтиране и ползване на камери, както и изграждането на масивна ограда край част от имота – действие, за което се доказва, че е извършено през 2005 г. Тоест, следва да се приеме, че ППК „Зора“ доказва упражняване на собственически правомощия в пълен обем единствено за себе си, вкл. и чрез демонстрация спрямо държавата.

Предвид изложеното, съдът счита, че кооперацията притежава правото на собственост върху недвижимите имоти – предмет на делото, придобивайки ги по оригинален начин – чрез фактическо упражняване на правото на собственост за срок по-дълъг от десет години. Познаването на давността безспорно не е елемент от фактическия състав на този придобивен способ на правото на собственост. Ирелевантно обстоятелство по делото е възложената и извършена проверка на имотите от страна на държавни органи през м. май 2022 г., тъй като в случая десетгодишният давностен срок е изтекъл. Не се събраха доказателства, че държавата, чрез свои органи е предприемала каквито и да е действия

касателно имотите преди тази дата.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че предявените установителни иски се явяват основателни и доказани. Поради това, настоящият състав счита, че първоинстанционното решение в тази му част е правилно и следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, държавата следва да бъде осъдена да заплати на ППК „Зора“ с. Царев брод, обл. Шумен направените разноски пред въззивната инстанция в размер на 3000,00 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 848/06.11.2023 г. по гр.д. № 1116/2023 г. по описа на Районен съд – Шумен, В ЧАСТТА, с която на основание чл. 537, ал. 2 от ГПК са отменени актове за държавна собственост №№ 3351, 3352, 3353, 3354 и 3355, всички съставени от Областния управител на област Шумен на 19.08.2022 г., вписани в Служба по вписванията гр. Шумен, както следва № 115, том 1.... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.707; № 109, том .....2022 г., издаден за имот 78104.501.720; № .....2022 г., издаден за имот 78104.501.722; № .... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.726 и № .... от 22.08.2022 г., издаден за имот 78104.501.729.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 848/06.11.2023 г. по гр.д. № 1116/2023 г. по описа на Районен съд – Шумен в останалата му част.

ОСЪЖДА Държавата, представлявана от Министъра на земеделието и храните – К.М.В. да заплати на ППК „Зора“ с. Царев брод, обл. Шумен направените деловодни разноски във въззивното производство размер на 3000,00 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен касационен съд в едномесечен срок, считано от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____